

DÜSEVNI LISZT

Mészecsne verszke novine.

Podgovorni reditel: LUTHÁR ÁDÁM v Püconci.

Pom. reditela: Fliszár János i Kováts Stevan
v M. Soboči.

Lasztnik i vödávnik: Prejkmurszka evang. sñyorija.

Cejna na cejlo leto 20 din., v zvänsztvo 30 din., v
Ameriko 1 Dol., edne numere 2 din.

Rokopiszi sze v Püconce májo posilati.

Naprejlacсило gorivzeme vszáki ev. düh. i vucsitel.

Nasa bodöcsnoszt.

Piszao: SOSTARÉC F. ev. dühovnik.

Száki národ, száka krajína sze tere za veliko bodöcsnoszt. Nas prékmurszki národ pa tak dabi pozváni, zrendelüvani bio na veliko bodöcsnoszt. Malo stéri národ je Goszpodin Bög blagoszlovo z tak velkim talentomom, kak rávno nas národ. Ali talentum, 'zeniálnoszt nasega lüdsztva neszmi bidti zakopana, nego sze pred szvét more predstaviti. Mí moremo na to glédati, ka vszáki dén mo véksi, bole zmo'zni. 'Ze dávni dén je znao bidti prvi pri znánji, pri vojszki, pri deli nas cslovek. Vu prísesztnoszti szí pa vodéce meszto moremo priboriti né szamo vu nasoj dr'závi, nego escse zvöna nyé tüdi. Nas národ moremo gorisztrösziti, ka naj neszpáva. Lüdsztvi nasemi moremo globoko v düso vcepiti, ka neszmi vcagati, neszmi sze bojati 'zmetine, tesköcse. Bojaznoszt nikoga neprineszé napré. Malodüsnoszt, bojazlivoszt, dvojoszt moremo vösztrébíti z-nasega národa. Práva, velka, szvéta bojna je né na fronti, nego 'zitek je bojývanye ze szrecso, blázensztvo bodöcsnoszti.

Sto sze napré boji tesköcs, zgibicska, tiszti nigdár nepríde do cíla. Mocni, odločni lüdjé, csi je véksa nevola, tesköcsa, tém szo bole batrivni, nesztraslivi. Záto je vszáki tiszti szlab nevréden cslovek, sto zdá na nase velke nevöle, szíromastvo gledöcs, zgibi vüpanye vu nasoj lépoj bodöcsnoszti. Csi je zdá nevola prinasz, vsze bole moremo glédati zato, naj de nam bodöcsnoszt lépa. Pa csi bi sztókrát tak veliko szíromastvo i nevola bíla prinasz, liki je,

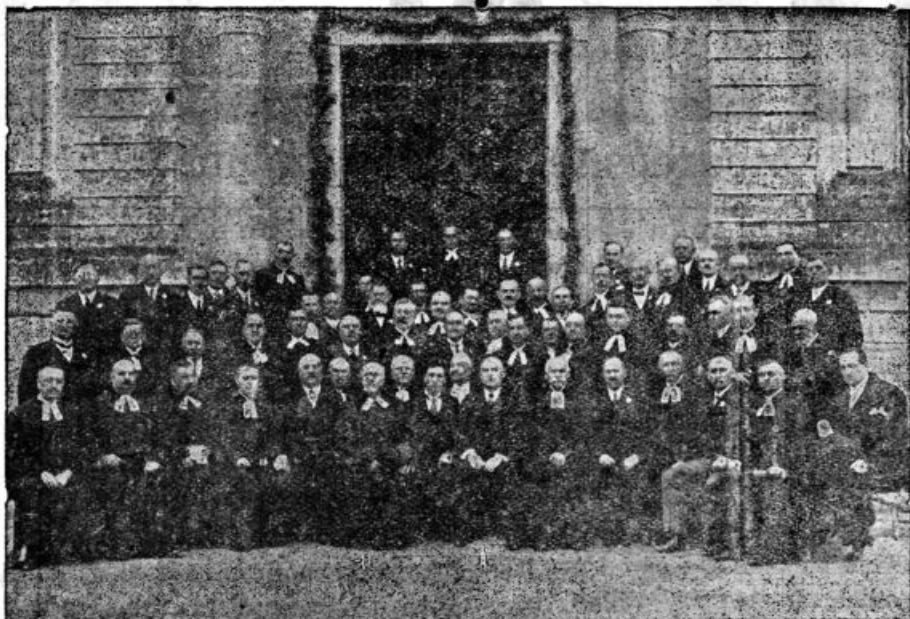
mí moremo vsze nevöle, tesköcse, szíromastvo zrüsiti ino delati z velikim vüpanyom za lépo prísesztnoszt.

Goszpon Krisztus je málomi Bethlehemi navöke díko szpravo. Eden Széchenyi je szvoj céli národ naprézdigno, eden Edison, Gaudhi, je za dalnja sztölétja pötikazács. Glász, hér, díka nasega národa prékmurszkoa more sze sñriti po cèlom szvéti.

Kak eden velíki magazin najvéksega i najvisisega znánya more bidti Prékmurje. Zato nase diáke moremo tak gojiti, ka do meli veliko lübéznö za knige, za vcsenyé, za znansztvenoszt. Nasi diácke morejo biti ti najbögsi na szvéti. Oni morejo csiszto szrdce, plemenito düso meti i nezgovorno doszta sze vcsiti. Nasi diácke tak zevcseni, szpametni, tak plemeniti morejo biti, ka gda steri szkoncsa szvoje solé, bi vcsaszí gdéstécs na szvéti prve szlú'zbe mogao prékvzéti. Nasi diácke szo bodöcsnoszt nasega Prékmurja, záto morejo znati ceniti, kelko je vrédna vszáka vöra, vszáka lekcija, kak sze more szpuniti dobro dúznoszt. Nas diák neszmi zaprávlati drági kincsov telovnoga zdrávja, neszmi biti kak kaksi 'falot'. Vszáki ocsa, mati, ali vszaki poznánc more opominati szvojéga sziná, ka je on odgovoren né szamo za szébe, nego za cèlo Prékmurje. Nasi diácke morejo bidti posteni, morejo mrziti greh, hábati sze hüdübe. To vsze nyim more nasa lübéznoszt, tréznoszt raztumacsiti, nyim v-düso szpíszati. Bög vari tü vszáke jálnoszti, nevoscshénoszti. Vszi moremo na to glédati, ka sze kak nájevcs nasi szimöv dobro vözosoláriti dá. Eden dober diák je né szamo veszeljé szvojim roditelom, radoszt szvo-

joj rodbini, nego je postenyé cêloj véski szvojoj, ja cêlomi nasemi Prêkmurji. Mí moremo na tom bidti, ka mo kêm vecs diákov meli vu gimnazijaj, tehnicni soláj i na vszevucsiliscsaj. Nasa deca morejo gori iszkati Oxford, Cam-

aldúje za szvojo deco, naj sze vözevcsíjo. Csi szo roditelje v-szlaboj, poni'zenoj sztávi, naj bode lepse deci. I cêlo Prêkmurje je kak edna familia, záto vszáki cslovek more nato aldúvati, naj sze kak najvecs nase decé soláriva.

Ocseje 'zinata v Novomvrbasi pri priliki prve szeje.

bridge, Berlin, Budapest, Newyork, Paris, Buenos Aires i na vszákoj sôli, na vszákom vszevucseliscsi nasa deca, ja nasi bratovje morejo najprêdnyi biti. Dober ocsa szam ráj sztráda i

Ali nasemi Prêkmurji trbê nê szamo puno znányia i napredoványia vu szvetszkom poglêdi. Prêkmurec more biti na szvéti náipostenêsi cslovek. Sto nam more zabrániti, naj szmo posteni,

Podlíztek.

Z-angelszkimi perôtami.

Szeráfi szo sze vküp szpravili vu veliki serégê okôli toga visnyega trônusa, da szpêvajôcs glászijo díko Goszpodnovo. Veliki, zmo'zni perôt angelje szo prebêrali i glászili zláti hárf sztrune i ti drôvni szvécov szrebrni glász je prijétno cin-kao. I ti odícseni velika vno'zina sze je veszelila 'znyimi navkúp, nebeszke krepkoszti szo glászile tó lepo nebeszko szpêvanye. Te milosztiven Ocsa je z-radosztjôv, z-veszélím szrdcom poszlúhsao szvoji szlugov blá'zeno zunênye, alí ednók z-rokôv kivne, na stero naednók hênya nebeszkoga országa khôrusa szpêvanye.

— 'Zalosztni glászi sze csújejo od zémle — ercsé. Naj hênya szeráfov peszem!

I k-szebi kivne toga nábole krotkoga obráza angela.

— Edna míla mati sze szkuzí pri szvojega mrtvoga deteta zíbéli,

Idi, moj szluga, tí trôstajôcsi angel i potrôstaj nyéno tú'zno szrdcé.

Ár je te odícsene nezracúnane vno'zine glasznoga szpévanya szkôz zacsúo Goszpod od vu nezmerjenoj dalecsíni sze vrtécse zemlé, one míle materé britko jôkanye.

Nájkrotkêsega obráza szeráf, te trôstajôcsi angel, pokorno klumne z-glavôv, gene szvoje súmécse perôti, i doj sze púsztí vu ete placsen dôl..

I.

Tú'zna mati tam klecsi, pred szvílnatov zíbeljov i jôcse sze za 'znyénoga 'zítka drêva doj vtrgnyeno mladiko. Szvílna, méhka zíbel je vu velike goszpodszke palacse toploj szpálnici, od vsze pogúbéli mirovnom meszti sztála i szmrti

bogábojécsi lüdjé. Céli nas národ more biti zvézan, vjedinjen z-lübéznosztjov, prinasz more bo'zi zákon biti postüvani i lübleni. Molftvi morejo biti, kak szákdenésnyi krüh, vu vszakoj hí'zi. Csi je grda rana, stera sze gnojí, escse je grdése, csi eden cslovek pszúje To je narodna neszrecca, ka sze v Prêkmurji trno doszta pszúje, gresí. Vszaki cslovek, steri pszúje, je nê szamo spot i szramota szam szebi, nego je kak neszrecca za drúge lüdí, ár bo'zno, 'zaloszt-no példo dáva, ár pokvarí szvojo deco, famíli-jo, tak je kak bo'zen pokvarjeni, gníli zrák, gdé vsze povehne. Bogábojaznoszt, lübézen trbê nam. Pszüvanye, grehe, kak na példo : la'zlívoszt, gíz-doszt, zvisávanye, píjanoszt, raszipávanye, skrt-lavoszt moremo vöprepraviti. Z-Bogá pomocs-jöv bodemo velki, zadovolen, szreccsen národ. Brezi Bo'zega zákona, brezi postenyá, lübéznosztí buknero. Brezi Bogá je cslovecsi 'zitek kak povêhnyena ró'za, kak szpávanye, gda sze od szmríi szenya.

Brezi lübéznosztí vu dűsi, brezi bo'zega zákona vu nasem 'zítki nam je máli celi szvét, vsze nasz sztíszkáva, tiscsi, tak szmo, kak glád-ni i 'zédni, kí szí nemrejo pogaszíti szvoji man-ter. Králevszka palacsa je kak na brútívi kripta vu vihérnoj polnôcsi, csi nega bogábojaznosztí, caszarszka krôna je kak vênec szpletén od 'zívi kács, csi je szrdcé grêhsno. Pênez, imánye, bo-gátsztvo vsze je, kak mrtvécsa peszem, csi ne-

noszimo v- szebi vekivecsnosztí. Csi nemamo velke, csísze lübéznosztí za bli'znyega, té nam je celi 'zitek edno grozno káranye, pítanje: Cslovek, ka je sztvojím bratom, Abelom ?!

† GUSZTÁV A. WÁGNER

Lêpo je znánye, ali more biti vézano, napunyeno z-bo'zim zákonom, z-lübéznosztjov. Znánye velike, vizíke szteze má i vjedinati scsé

vihér je dönok tak nalehci znicso vu nyê sze szmejécséga deteta drági 'zitek rávno tak, kak tam vônê od vihéra na szemtá gonyenój véki z-szlaboga mehôra i travíne naprávlenom nevolnom gnêzdi bodôcse cvicskajôcse gingave fticsice. Pri mramorne szvekle palacse vrátaj je v-lêpi gvant oblecseni sztrá'zar jemao v-racsun one, kí szo notri steli ídti; v-predhí'zaj bodôcsi szlűzbe-níci bi za vesz szvét nebi pűszítíli notri onoga, kí bi kolicskáj neszpravicsani bio i zdá je dönok notri prisao on sztrahsen gôszít vu té z-bogászt-vom szkrbno varvani grád rávno tak nalehci, kak nalehci notri príde v-sterokoli nevolno podrêto kucso; steri ne píta od szlugov, jeli ga milosztí-ven goszpôd, ali goszpá má volo prijéti, ali nê? Nê szamo v-návadni gvüsni vöraj, nego gdakoli more vszáki notri pűszítíti i prijéti toga gosztá: szmrí.

Hí'zna vucsítelkinya vu nárocsaj dr'zí toga

preminôcsega máloga detéca brato i szesztríce. Ocsa je je tápripelao k-plakajôcsoj materi.

— Nejôcsi sze, lübléna. Gléj: eto szo, kí do te trôstali i veszelíli.

I on je jo tűdi lűbeznívo k-szebi obíno, tolo i pascsó sze je, da bi jo potrôstao.

Ali 'zena sze od boleznosztí mantrána vö odmota 'znyegovi rôk i brezi toga, ka bi sze na decsico zglédnola, lí v-edno na zibel gléda, v-steroj je to premínyeno dètece le'zalo.

— Jaj! Jaj! nega odméne neszreccsnêse 'zenszke na cêloj etoj zemli! . . .

Decé obímanje, mo'zá toljenye szo nyê nê mogli nyénomi bolécsémi szrdci bal'zama ponűditi.

Ocsa je te málicske vö odpelao z-'zalosztne hí'ze. Szkuzécsa mati je jedína osztála tam, molécsa na kôlinaj klecsécs.

Tího sümlénye sze csűje odzajaj kraja. Csűdna szvekloszt preszvêti toga naveke zászpa-

szvét. Pod szvojo oblászt szklácsi nezvúzdane szile i mocsí od nature. Znánye zasztávi blísk, odkrije nôve szvéte, ide globoko do szrdca zemlé, bete'zníke vrácsi, nôvi szvét sztvárja i zgrüntáva nôvo napréidénye!

Napréidénye! Kama napreidti? Kakstécs je vizika znánoszt i míszel, nemre nász zadovolíti. Nasoj dŭsi je cĕli zemelszki 'zítek, cĕli ete nas szvét máli, szlab, gdé je cslovek kak vklanyi, kak vu temnici. To je premalo za nasoj dŭso, csi zemelszke szile potrĕti i vkrotiti moremo. 'Zalosztno, túžno je zemelszko szvetszko napréidénye, stero sze z-szmrťov szkoncsa, ár vu nasoj bívoszti gorí csúszto vekivecsnoszti i brezkoncsnoszti. Nasa dŭsa pozna v-szebi môcs, sztálnoszt vekivecsnoga, vszigdár lepsega, szvetĕsega 'zítka. Dŭsa nasa je nĕ tĕlo, nĕ krv, nĕ szamo znánye i csúszto i mislĕnye, nego je edna klica Bo'ze vecsnoszti. Nas dŭh je rodjen z-bo'zega Dŭhá i gravitĕramo — kak vodĕne proti morji — proti Bôgi. Gda szi nasa dŭsa na Bogá míszli vu do práha poni'znoj lŭbéznoj molítvi, té je ona domá, tiszto je nyĕni materszki jezic, té je nyĕno csütĕnye: blá'zensztvo. Té grátajo szvetle ocsi i té je csiszto, szvéto lice csloveka, té pozna bívoszt nebész, csi je li escse na etoj teskoj zemli. Ideál nase dŭse je popolnoszt. Ország, dr'záve, národje presztánejo tam, szamo je bo'za lŭbéznoszt, stera vsze obine, vsze szlo'zi, vsze blagoszlovi.

jôcsega deteta máli obráz. I na té poszvĕt sze je naednôk szladki zaszmĕ kázao na bĕlom obrázi máloga mrtveca. Matí sze csüdüvajôcs zglĕdne gori. Angel je sztao pred nyôv. Eden liliom je meo vu rôki, stĕroga je z-nebeszkoga pôla prineszao. I etoga lilioma bajaven díš je otávno vtihšanye prineszao na materé bolĕcse szrdcé.

— Tí szi tak právla — zglászi sze angela mílo cinkajôcsi tíhi glász, liki edno nebeszko zunĕnye, — ka nega od tébe neszrecsnĕsega sztvorjĕnya na zemli? Jasz te vu tvojoj velikoj boleznoszti potrôstati scsém. Hodi z-menom!

Teknojše'tje z-tĕm bajovnim liliomom te neszrecsne 'zenszke plĕcs, na stero je ona tídi angel-szke perôti dobíla i letela szta, kama jo je on Bo'zi angel pelao.

II.

Letela szta, letela, dokecs szta nĕ k-ednoj drŭgoj máloj zibelki priletela, vu steroj je tídi edno preminôcse málo détece le'zalo.

Záto 'zítek prĕkmurcov more biti lĕpi, vkŭpzglászen (harmonicsen), naj bodo nase dŭse kak szvéte 'zive peszmi Bôgi na díko, naj sze szvéti nas národ nĕ od szunca, nego od Bo'ze díke i szvéte lŭbéznoszti.

Tô je nasa bodôcsnoszt!

Otáv. (Enyhŭlés).

Vu szrdci sze zbŭdí vihĕr,
Kak môrja pogŭbel;
Bolezen jeszte blá'zensztva
Náprave eden tál.

Mrák, radoszti oblacsino
Nam 'zaloszt razvedrí,
Na meszti kmicsni oblákov
Sztáne ro'zec szvekli.

Ne vlomi sze túžno szrdcé
Preci na falate,
Pobito de i na radoszt
De pripravno dale.

Kako trŭdnomi te'záki
Pocsinek prav szpádne!
Blá'zensztvo bode za nyega
Trplĕnya zmĕnkanye.

Nega tak velke pŭsztĕne,
Ka bi szebi vu nyĕ
Te mrtelen za edno dlan
Zelenyá naisao nĕ.

I csi nyemi tô szlápovje
Zakrijo z-válovjem,
Obíôcse jo . . . dale ide
Z-vekvecsnim vŭpanyem.

Arany (F. J.)

Prinyem vu 'zaloszt pogro'zd'zena mati szedí.
Na nyĕ bodôcsi gvant je ponosĕni, szpozakrpani. Vu tĕsznoj, prôsztój hízi sztára, zbo'zna szpráva. Prôsztno, hladno szziromastvo.

Malo dale vkraj od zibelí dvĕ cmŭndrajôcsivi deteti. Eden pojbícs i edna mála deklina. Ténka, povĕhnyena sztvorjĕnya. Szŭkesne hí'ze deca.

Nikoga je nĕ bilô, kí bi 'zalŭvajôcso matter k-szebi obíno. Nĕ je mĕla, sto bi nyĕ pravo: Vis eti szem jasz, kí tál jemlĕm vu tvojoj 'zaloszti. I eto szo, stĕri szo escse osztali, da tebé potrôstajo.

Vu nyĕnom szrdci sze je i te velika bolezen genola, csi sze je na te 'zivôcse zglĕdnola!

Na te 'zivôcse, stĕri szo sze zdâ bojĕcs k-nyĕ priblí'závali i ta mála blĕda deklĕcska túžno vu vŭho zosôsnyala:

— Mamika, lacsníva szva . . .

G. Petrôvszke „Nedela“ cérkvi katholizêranya nistere dátke.

Nedelszka cérkev je v-Szlovenszkom edna najsztarêsa Bo'za hi'za, nyé stilos na tó ká'ze, ka bi v-Nagy Lajosra vrêmeni bila pozdignyena. Materne knige od 1730. leta jesztejo, stere szo

KERÉC FERENC

tak málicske, kak edne mále molitvene knige, vu steri iména jáko z-bo'znim píszmom jesztejo na nezliniázivane sztráni szpíszana.

Z-nôva nasztányene petrôvszke gmajne prvi dühovnik je Luthár bio, kí je z-Gyôrvár-megyôva prisao tá.

Na mojem fundusi sze dnesz dén vídi ono meszto, na sterom je Lendvay Tomása z-leszá na kondignáció pocimprana hi'za sztála z-vérsztvenimi hrambami, stero je nyegova tívárisica v-Nemes Kolti sztojécsemi Vidosi odála, kí je pozdignyeni kastel razmetati i brez kondignácie dao pocimprati, po sterom meszti zdá kolna pôt pela prêk; prese hramba je pa v-Moscsance zvo'zena, gde szo té tûdi gorice i goszpocsináre meli. Na Lendvay Tomása fundusi edna velika graba jeszte, mogôcse je peovnica, ali pa ledevnica bila. Vu Gornyi Petrôvci je vecs z-Kemenesalja zemelszke goszpodé melo gorice, stere szo v- 1848. i 1849. leti zodáne. Tú szo meli z-Nemeskolte Vidosje, Horvátje, z-Gyôra Niczky, Festetich grof gorice i goszpocsináre.

V G. Petrôvci je v-onom hípi dobra sôla mogla bidti, ár je pri Lücújovi v-ednoj hi'zi doszta napiszkov nájdeno, steri szo vu vogrszkom i latinszkom jezíki napiszani, stere je moj szia Sándor, Budapestinszki profesor, v-muzeum polo'zo, pôleg toga szo petrôvszki skolníci z-ednim notárosje bíli. V-Petrôvci i v Adrianci jeszte doszta „Kercsmár“ iména sztancsarov. Té sztanovito z-Kükecske Krésmárove famílije szhájajo. Nisterni 'znyí szo pri r. kath. cékvi zvone-nyé tûdi szpunyávali.

Kak nyima ná dá krûh? Gde ga vzeme? Mô'z, szírotíc ocsa 'ze dávnó pod zemlôv pocsíva. Dókecs je ona szírotá vdovica máloga beté'znika obravnávatí i nyemi dvoriti prisziljena bila: je nê mogla szvojega poszla odprávlati i 'zívís szlû'ziti. Velika szükésína láda vu toj nevolnoj kucsi.

I ona 'zalüvájôcsa mati, stero je v-précimbnoj palacsi vu toploj hi'zi lübeznaví tíváris obíno k-szvojemi szrdci i trôje i lepô cvetécse decé pripelao k-nyé, dá bi jo razvészelo: ete kêp vídôcsa, sze sztrôszí vu dúsi.

Angeo nyé pa z-tú'znim obrázom ercsé:

— Hodivi dale . . .

III.

Pá szta edno jócsécso mater poiszkala gori. Oh, ár doszta jócsécí mater jeszte na szvétí! . .

Tá sze je tûdi za preminôcse málo dête szkuzíla. 'Znyôv vréd sze je i tíváris jókao. Ali

trôstajôcsi rêcsi je nê mogao k-nyé praviti. Na níkoga sze je nê meo zezávati, z-kim bi jo trôstao, da sze vu 'zaloszti szírotá polêhsa i szvoje oranyeno szrdcé otávi.

Níkoga szta vecs nê mela. Szíromáka szta bila i nika szta nê mela. Na jedínoga deteta blédi obráz je szvéto zbo'zne szvécese temni poszvét. Nyidva szíromastva szlêdnyi trák szo záprle v-szébe preminyenoga deteta naveke vuszpáne migayenice.

I mati, stero je angel pelao po zemelszki kalvárijaj sztrahsni posztájaj: sze je escse bole sztrôszíla vu szrdci. Te krotkoga obráza Bo'zi angel je pá znôva geno z-nebeszkm liliomom, — steri je 'ze vu etom zemelszkom placsnom dôli vehnoti zácsao, govorécí:

— Hodmo dale?

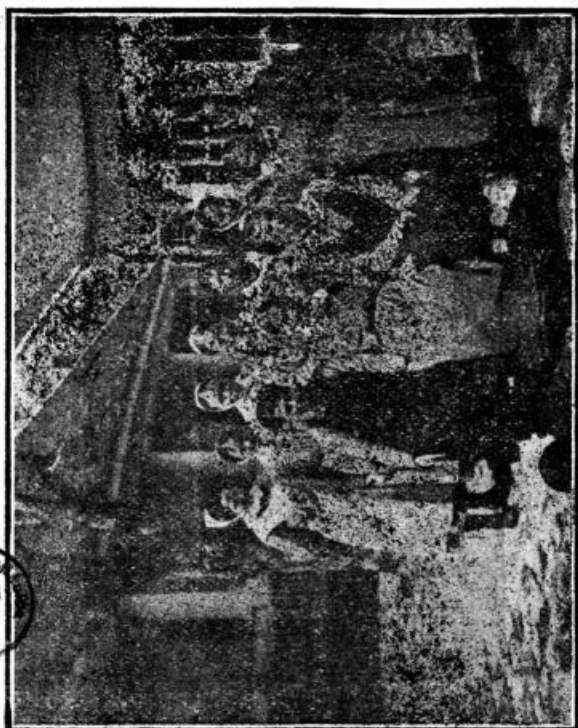
Na konci várasa grátata, vu gosztoj velkoj kmici, vu sterój tak da bi sze od szkúz pokrití

Petrôvszke ev. gmajne dühovnici i kath. plébanusje szo v nájlepsem jedinsztvi 'ziveli. Krenusz János je Godina farara „öcsém“, ete pa ovoga „Urambátyám“ oberküvao. Scsavnicšár i Godina szta eden z-drúgim »per tí« priátela bilá. Kocián je Terplána za „fönöka“ imenüvao, ár je odnyega, kak 'Zanavleszke dr'zavne sôle polszkoga sztolca predszedníka jemao gori za kath. verenávuka vcsenyé hodécso plácso, i gda je v Stevanovce odhájao, je pri Terpláni bio na szlobôda vzétja obedi. Od méne je tüdi vzéo szlobôd, szpilá szva priátelsztva pehár. Na szmrtnoj poszteli je oproszo szvojo rodbino, naj nyemi v Petrôszkoj ev. cêrkvi tüdi dájo vözvöniti, stero je vezdásnyi plébánus prekrátiti probao, ali rodbina je nê popüsztla. Od indasnyi szôszedni plébánusov priátelsztva i vküprazmènya szo kri'zevszki 95 lét sztar dühovnik, Berke János tüdi doszta pripovedávali. Dnesz dén drúga vrèmena 'zivémo. Steri je bio véksi i krsztsansztvi vecs haszka vcsáno, jeli te potrplivoszt, ali pa zagri'zenoszt i nemirlivoszt predgajöcsi?

* * *

Pri etoj prilíki escse doli szpisem, bár sze neticse eti imenüvani dühovni pasztérov, stero na nyé i na za nyimi pridöcse nikse szence nevr'ze. Szamo telko scsém registrálivati, ka nakeliko szo zaosztányeni bilí nisterne vu znanosztí vu vere pregányanya vrèmeni. Gda szo lütaranszke cêrkvi vkrá vzéli, je nê bilö zadoszta zevcseni plébánusov,

poszlali szo tak v nisterne gmajne napö zevcsene i brezi znanosztí bodöcse baráte, z-rázlocsni klôsterov Mikulás pátere, kí szo kak-tak meso i zvönésnye ceremunie tá odpravili.

Diakonisz família.

Za Lendvay Tomásom je eden táksi páter, ali fráter djáni k-Nedeli, kí je nê znao, na steri dén szpádne káksi szvétek. Prvle je vszigidár

öcsi bliscsile zvêzde. Na konci várasa, v-ednoj dúgoj, niszikoj hrambi, vu steroj je doszta máli hí'zicsk bilö. Vszáka hí'za tak mála, kak szkoron edna mrtvecsa skrynya. Vu vszákóy hí'zi eden-eden sztári cslovek, 'ze nateliko oszlableni, i na teliko vtréti, ka bi nyemi 'ze bogme cajt bilö vu skrynyo szi le'zti.

Vu szziromákov hí'zo szta prisla.

Tô násztarêso mamico szta poiszkala gori, stera sze je rávno szpát pripravlala.

Tám je klécsala pred szedem boleznosztí majöcsov Márie oltárom (katolicsankinya je bila), pri szlabom poszvêti olénke sze je molila za düse ti preminöcsi nyéni lübléni. Kí szo sze 'ze vszi prednyöv odszelili v-ono bögso domovino, szamo li jedíno nyö szo niháli eti vu szükésne i miloszsine hrambi. Veren, szkrben mó'z, lèpoga zrásza, liki szvécsa, jedíni szin, vu devojksztvi cvetécsa csí. Vszi, vszi szo prednyöv odhájali.

Nebezski angel sze je pá tekno z-bajavnim lilionom szvoje podportkinye, na stero szta sze obá na szlú'zbo gotove míle diakoniszte preobrázila, stero segö májo prigledávati szzirotni hí'z sztancsare i delíjo miloscsine i lübézni krüh tim nevolnim.

I notri odpréta k-toj molécsoj osztávlenoj mamici.

— Mir vam bojdi vu iméni Jezusovom! Kak szte kaj Ágnes mamica?

— Bojdi i vama mir! Tak bogme po szlabom. Rávno szi napokoj scsém polo'ziti moje trüdnö têlo na ütö. Ár vgojdnö, prví adventszki dén, sze zacsnejo ráne molítvi. Rano sze morem pasciti k-cêrkvi dveram . . .

Ona 'zenszka je nê mogla zatrpéti, ka bi jo nebi opítala: Kakda vam je mogöcse, dobra mamica, prenosziti tak veliko tesköcso?

Krámarcsovoga szlêpoga opítáo, ka za szvétek bode, na steri dén? Té nyemi je povedáo, ár je píszmo znánc bio i z-ednim okom je vö zastuderao z-prösztoğa kalendaría nedelne i szvétkov dní. Páter je tak v-nedelo vöoznano z-horvacskim dialektusom, ár je horvát bio. Naznanye vam dam, ka je Krámarcsov szlepák pravo, ka de v-peták (v-pétek) szveták (szvetek). Tô escse dnesz-dén, kak fabulo lüdjë gucsijo.

Edno nedelo je od szvéta velikosztí predgo i etak trdo pravico: Csujte poszluhsávci, imajte dúga vüha kak závci. Recsem vam, kak je veliki szvét, naprimêr: cse bi, ka na szvétí mlák jeszte, vsze edna mlaka bíla, ka na szvétí drêv jeszte, bi vsze edno drevésze bilo i sztalô bi na one mlake brêgi, kelko szekér jeszte, bi vszedno bíla, z-töv velikov szekerov bi ono veliko drevésze doli vszekli i notri bi szpadnolo vu veliko mlako, te bi tak veliki csapelájsz bio, ka bi sze po cêlom szvétí csüo. Amen.

Jeli szo zdâ prerazmeli szvéta velikosztí, je nê v-kroniko szpíszano — szamo sze fabula gucsí mednarodom. Sto neverje, naj szpítáva.

CSÚVAR.

* * *

K-zgorányim tradicionalnim (na vüsztaj obarvanim) djátkom esze zamerkam nisterne ocsiveszne historicsne dátke. Petrövszka »Nedela« cérkev je 'ze 1599. leta méla evang. dühovnika. Prvi nyéni pozváni dühovnik sze je Mesko Pavel zvaó.

Ednoga Gombosi imenüvanoga dühovnika tüdi szpomínajo. V-1625. leti je Kanizsai Parkas János zamerkani, kak Nedelszke cérkvi dühovnik. V-1626. leti je 'ze Krizsan Tamás fare dühovnik. Pri 1627. leta dr'zánój cerkevnoj visitaciji je tüdi on té fare dühovnik i v 1628. leta na v Csepregi dr'zánom 'zinati kak Nedelszki dühovnik je nazöcsi. 1637. leta od Nedele odíde. Szledi szobocski dühovnik i szledécsim gmánam sinyör posztáne: Szobota, Szv. Juri, Szv. Benedek, Nedela, Bagonya, Dolenci, Reznek, Kardonfalva, Gyarmath, Szinik, Martjanci, Gor. Lendava, Tisina. 1637. leta je Halec Miklos, 1651. leta Blasevics György, 1671. leta pa Sutak Miklos Nedele dühovnik.

1725. leta je fare dühovnik Krtsmár (Kortsmajer) Mihály. On je mogao bidti fare szlédnyi ev. dühovnik (nê pa Lendvay Tamás?). 1732. leta je náimre edno králevszko zrendelüvanye dáno vö, pôleg steroga je vu Vaskoj 'zupaniji (Vasvármegye) povszédik prepovêdana protestanszka bo'za szlüzba. Ali tomi zrendelüvanyi szo sze nê podvrgle i 1733. leta szo escse gorisztalé ete gmáne: Hodos z-stírami vesznicami; Sztrinitas (Nedela) vecs kak z-13-mi obcsinami, Szv. Benedek z-12-mi vesznicami i Selo z-6-mi obcsinami. Té fare je potom Ausztríjszka szoldákija z-szílov vkrávozéla. Nedele dühovnik, Krtsmar Mihály, je zgrábleni, v-Pozsony (Bratislava) odegnáni, gde je trí léta bio notrizaprêti i potom szamo pröti kauciji tak vöpüscseni, ka ni v Petrövce,

Ta vküp poszühsena grbáva, mamica szí je globoko zdêhnola:

— Bogme sze tak tá nevôlivam, dokecs me te szmileni Ocsa k-szebi nepozové, da i jazs odhájam k-mojim lüblénim . . . Jesztejo escse, kí odméne vu doszta véksoj nevôli i pod teskêsim bremenom geucsijo! Példo denem eti moj szöszed, kí 'ze niti ködivati nemore szíromacsek. Tak ga pelajo k-cérkvi dveram. Jasz escse hvála Bôgi po szvoji nogáj pristankam tá . . .

Potom szí je dojlégla i mirovno na szen zaprla meglene ocsí szvoje, stere szo sze vu 'zítki telkokrát szkuzile! . . .

Te angel pa z-szvojov podportkinyov vö meknovsi szte prösztne túzne hrambe, jo píta:

— Jeli scsés, da dale ideva? Scsés da escse dale potüjeva doli po 'zalosztí punoj kalvárii? Ár nemiszli, ka szva 'ze do dna prisla! Tá pôt nema konca, kraja! Tá globocsína nema dna . . .

'Zenszka sze szahszivsa, sztrahotno gléda angela. On pa nadaljáva:

— Vis, eto 'zenszko szo 'ze módro osznöville 'zítka tesköcse. Ona 'ze dobro zná, ka nêga tak teskoga kríza, od steroga bi teskêsi nê náisao mrteínoga csloveka doszégnoti. I tí dönok tô právis, ka nega od tébe neszrecsnêse 'zenszke záto, ár je Ocsa nebeszki na szvoje pôle zézvaó tvoje dête sze zményat. Ceto escse más lübezni-voga tüvárisa, kí te varje, bráni pröti 'zítka vihéri, tam más escse trí mále angele, steri na tvoje boleznó szrdcé otávni bal'zam prinásajo?

'Zenszka je szrdcá tráпно gori szkrícsala: — Pelaj me nazá k-nyim!

V-kmicsnoj nôcsi szo sze nébe zvêzde znöva bliszcsile, nebeszkoğa lilioma poszvêt je kázao túznoj materi pôt k-szvojemi dômi. I domö pridöcsa, v-nárocse tüvárisa sze je pokrífla, k-szebi obinöla zláti vlászi decsico szvoje i jökala sze je, ali vu nyé teköcsi szkuzaj sze je zdâ 'ze vtihsanje szbüdilo, to nebeszko, dúso ó'zívávájöcse vtihsanje . . .

Goszpodna angel sze je pa z-etoga placsnoga dôla z-túznim obrázom obrno i nazá v-nébo odleto.

niti v Vasko 'zupan'jo sze vecs neszmê nazájv-noti. (Payr: Cérkevne historije szpōmenki).

Ovak pa cêlo prestímanye i hvála szêromi Mikola Andrászi za notriposzlane dátke i zadoszta dobre volé nyihove, z-sterov szo példo pokázali nase cêrkvu na to pozvánim, kak naj nezavr'zejo modernoga (vezdásnyega) cajta predganco: stamp, nego, kak pasclive mravle, naj vküpprinásajo vu

vêki szírotüvájōcsi, od pára szvojega szprávlēni tú'zen iticsek, na steroga porob z-tla jálna mácska z-krvávov 'zelnosztjōv csáka, szmo osztávlēni i z-tühinszki vadlúvány národmi okōli obvzēti, gvüšno zvōn Bōga nikoga nemamo. Nyegovoj szkrbnosztzi mámo hválití, ka szo za nász zvedli v-dalēsnyí: v-Nemskom, Angliskom, v-Sweitzí, v-Svédországi i v-Ameriki 'zivōcsi zmo'zni' nasi ve-

„Nezavri'zi me vu mojoj sztaroszi, gda de szfalivávála mōcs moja, neosztavi me.“ (Zolt. 71, 9.)

„Düsevni Liszt“ sto edno, sto drúgo, za dühovno hráno nasemi lüdsztvi, na zídanye i pokrepkúvanye nase cêrkvu. (Reditel).

„Kí pod nébov nikoga nema, Szam Bōg szkrb noszi na nyega“.

Ete, po Arany Jánoszi vogrszkom obvensanom peszniki píszani, govor sze uprav na nász prêkmurszke evangelicsance glíha. Kak na szúhoj

rebratje, kí hítijo nász goripoiszkatí i nász od znícšenya nevarnoszti mentüvati. „Kak je tō {prve nikak nê potrebnō bilō, je zdá témbole neodlása-no gorécsa potrebōcsa. V-níže popíszani redáj notri pokázemo one dobre nase zvōnēsnye priátele, kí sze za nász brigajo, kí nász v-cágloszt szpádnōti i fundati nepüsztjijo, gori nász poiscsejo i z-otávájōcsov pitvinov nász o'zívávajo i vu veri potrdjávajo.

I. Eden znameniti gōszt je prisao k-nam

oktôbra 24. Doszta szmo 'ze gúcsali od v-Nemskom országi 'zivôcsi nasi bratov, od Lausnitzszki vendszlovcov. Vise pred 1500 létmi szo sze odtrgnoli ocsáci eden od ti drúgi i 'zivéjo od nász dalecs i malo znájo i csújejo od szvoji bratov.

Z nasega kraja szo 'ze tam hodili nikáki pri v-Laushnitzi 'zivôssi vend szlovcuj. G. Dr. Skrilec v-1906., preminôcse leto pa Skalics Sándor evang. theologus. Ali z-nemskoga je k-nam do toga mao ni eden nász nê pogledno, ali sze pa neszpomené 'znyeга krónika. Visziko postüvani Schwehla ev. dühovnik je za toga volo z-isztinom prijéten i 'zelno csákani gôszb büo prinasz oktobra 24. Z-szvojm szinom je prisao rávno nedelni dén i tak na naso prosnyô je pri bo'zoi szlú'zbi pred oltárom tolmacso od vu dalecsine odtrgneni nasi brátov i prineszao nam nyi scrdcsen pozdráv. Po poldnévi je pa naprédávanye dr'zao od v-Nemskomországi 'zivôcsi nasi krvni brátov, vendszlovcov. Od nyega szmo zvedli, ka kre Spre vodé 'zivé do 150 jezero vendszlovcov. Navékse szo vszi evangelicsánje i z-véksega tála polodelci. Szpoznávao je nyihove návade, z-steri szmo vidili, ka náimre pri gosztüvanyaj bodôcse návade szo z-cêla tákse, kak pri nász. Tam tüdi májo zvácsa (pozvacsin), kak mí, steri z-szvojm sálnim csinényem, v-cifrasztom gvanti oblecsen, szprávla szvatkom razveszeljávanje, kak tó nasi zvacsinje csiníjo. Ka sze nyihovoga gucsa dosztája, sze vídi nanyem csehov szôszedstvo. Ti zevcseni szo csehszke solé szpunili i tak tisztí dialekt vzéli gori. Na szpômenek mi je darüvao dvôje po nyem pizsane knige, stere szo z-nemskimi pizskami (litere) natampane i navékse je razmeti nyi jezik. Szamô od szébe sze razmi, ka po etom toga, zdâ 'ze da szmo sze szpoznali, vecs dotikanya bomo meli edem z-drúgim. Nebomo nateliko izolêrani i osztávleni.

II, Zmo'zna evangelicsanszka cêrkev, veliki racsun lüteránov v-Ameriki jeszte. Té zmo'zne lüteranszke cêrkvi predsxednik je Dr. Marehead Newyorskoga vszevucselisca profesor. V-tekôcsem leti je pregledno na nisterni dén jugoszlávski lüteránov voditele v-Novom Sádi, v-Bácski. Szpoznávao je naso cêrkevno organizáció i z-velikov zadovolnosztjov sze szpômeno z-nász, prêkmurszki vendszlovcovski evangelicsánov, ki szmo sze nê odtrgnoli od medszebne evangelicsanszke cêrkvi, kak szo tó szlováki csinili. Z-okt. 15. pizsanim i k-Dr. Popp Filip zagrabec-

komi sinyôri, 'zinata predsxedniki, pizsanom liszti etak pise; „Nájbole sze veszelim tomi, ka v-Jugoszlávie lüteranszkoj szv. m. cêrkvi vküpd'r'zánya obcsüténye láda, Vküprazménye i vera je grünt Szvétoga pizsma, kak je Szvéto pizsma grünt lüteranszke vere. Molim sze Bôgi, da nyegova szvéta rêcs i düh szvétí naj vodi i ravna vász po onoj pôti, stero Goszpôd dr'zi za právo. Z-velkov nálé'znosztjov szem csteo vsze, ka szte mi od vendszki evangelicsánov pizsali. Jáko veszéli bodem, csi pri toj nájrvoj priliki, kak de mi li mogôcse, nyé poglédnoti bodem szrecsen.“

Tak lepô sze szpomenéjo z nász g. Dr. Morehead, ki szo z-ednim lüteranszkoга szvetovnoga drüstva predsxednik. Bôg Ji prineszi, kak nájrve! Mi sze Nyim z-punov düsov rádúvali bodemo! —

III. Dowing lüteranszki dühovnik v-Chicagói bi rad znao, na keliko jezikov szo doli obrnyene Luthera peszmi? Zatoga volo vküpküpúje po szvétí na vszáki jezik doli obrnyene evang. peszmene knige. Szpravo szí je edne nase vendszlovcovske tüdi. Do eti mao je tak náisao, ka Luthera lêpa peszem: „Trdi grád je nas Bôg zmo'zni“ je na 167 jezikov doli obrnyena.

Gda je nase peszmene knige küpo, bi rad kaj vecs znao od nász, tó je tó: sto szo té vendi? Rávno je prav prislo, ka szo g. dr. Popp zagrabecski sinyôr, nas dober priátel, vu preminôcsega leta v-nemskom jeziki pizsanom kalendarii doli szpizsali vendszlovcovske evang. szvéte materé cêrkvi prigodo. Toga je Dowing dühovnik csteo, od steroga naszedüvajôcs pise: Vendszlovcov cêrkevno prigodo szem precsteo ednök, precsto szem jo dvakrát, trikrát i vu düsi szem jáko obhodjeni. Té máli národ sze z-isztinom lekho prestimáva i zezáva na szvoje vrêle vere ocsáke, ki szo pri tak velikom pregányanyi verni osztali k-szvojoj evangelicsanszkoj veri. „Jasz szem eden szíromaski, bolniski dühovnik v-Chicagói, ali za jáko veliko prestimam nyé i na znaménya mojega prestimanya poslem na cêrkevno potrebcino sinyorii 10 Dollárovy, da obrnéjo té máli dár na to nájszilnéso potrebcino.“

Po g Dowing dühovniki poszlani 10 Dollárovy, v-nasi pênezej 555 dinárovy szmo v-rôke dôbili i eti pred obcsinsztvom je tüdi zahválimo, obrnoli szmo je na Diacskoga dôma dugá poménsanye. Bo'zi blagoszlov naj bode na tom nasem dalecs vu Ameriki bodôcsem dobrocsiniteli!

Znameniti je escse g. Dowing dühovnika pizma on tál, v-sterom písejo, ka májo escse edno szlovenszko peszem, z-Lutherovi pészem doli obrnyeno, stero je Dalmatin Gyüri obrno doli i tak sze zacne: Trden grád je Goszpodin Bóg. Pitajo jeli je té szlávski jezik, v-sterom je Dalmatin Gyüri pizao i v-sterom szo Kardos János pizali, nê eden iszti z-vendszlovenszkim jezikom? Nas odgovor na tó je naszledüvajócsi:

Gda je Dalmatin Gyüri 'zivo okóli 1550-ti létaj, teda szo v-Krájnszkom 'zivócsi szlovensci mogócsi tüdi približno tak gúcsali, kak mi, te je escse te dvóji jezik bliže sztao eden k-tomi drógomi. Ali od onoga vrémena mao sze je nyihov jezik nateliko preobrázo, od nasega odlócsa, tak da je nas osztao te sztári szlovenszki, da nyihovoga li z-velkov teskócsav, kak tak razmimo.

Nadale nam písejo Dowing dühovnik, ka szo naso cérkevno prigodo doli obrnoli na angliski i norvégszki jezik i poszlali szo vszém angliskim i norvégszkim evangelicsanszkim novinam i csaszopiszom, ár 'zeléjo, naj szpoznajo na vsze kraje té vere vréli i szvoje vadlúványe tak gtoboko lúbécsi evangelicsanszki máli národ.

Vszegavécs nász veszeli, ka nász na vsze kraje zácsajo poznati, kê prigoda i sors je tak milúvanya vréden. Ali záto sze nesz mimo zvisávi: Té hvále i dike szo v-prvojvrstí nasi ocsáci vrédni, ki szo z-isztinom verni osztali med nájgroznésim pregányanyem k-Jezusovomi szvétómi evangeliomi, Mi mo li tak nyi vrédni odvétki, fcsi mo k-nyim priszpodobno szvéto i pobožno zi veli.

K. S.

Ka nam velí hízen vrács?

III. Hí'ze csisztócsa.

Vu hí'zaj sze necsisztócsa szmétje i práh szprávi vküp, steroga z-odúhávanyem tüdi vu szébe vlecsémo i kvarímo szi plúcsa.

Vertinye dú'znoszt je hí'zo csiszto dr'zati, od szmétja, zámaza i práha ocsiszti. Szamo z pométanyem je escse higienísko csisztsenyé nê doprineseno, ár sze z-tém szamo práh gori mésa. Potrébno je vszáki dén pod z-mokrov cápov gori zbriszati i vecskrát z-izájfov i z-lúgom gori zaprati.

Vsze szpráva sze má od práha i zámaza csiszto dr'zati. Vszáki kót od nyega scsiszti, i rávnotak vu véksi méasztaj présztréte, (tepiche)

sztolnyeke, posztel prté, povísze (férhange) i. t. v. dobro vószklopfati i zcsiszti od práha, ár sze v-té on nálé'zê notri szkríje.

Doszta je pravê pokróvcov, férhangov nê mėti, kak pa je brezi klopfanya niháti. Velko szkrb potrebújejo posztele. Necsiszte, malogda vótrene posztele szo gnézda vszákeféle betega i náimre csi beté'zníci le'zijo v-nyí.

Jáko 'zelno bi biló z-beté'zníki v-ednoj hí'zi nê szpati (ali toga szo sze szamo bogátci, ki vecs hí'z májo, mogócsi ognoti) i tē posztelino vszáki dén dobro vózvótriti i szklopfati. Szlámnyek sze more nájmenye cseresz leta dvakrát z-friskov szlamov napuniti. Decé szlámnyeki, steri sze vecskrát zmocsajo, moremo z-voscse nim prtom ali gumiom pokriti, steri nepúsztíjo szkóz vodé. Od vszáke féle hüdóbe (szteníc, vüsi, kébrov, búh) sze morejo csiszti i csi sze té nevugodni gosztjé szká'zejo, po szkrbnom gósztom iszkanyi sze teccasz májo preganyati — dokecs szo posztele i hí'za odnyih neszcsiszti.

Psza, mácska pa li tak púsztimo v-hí'zo, csi za nyé nató prípraven preszor mámo, ár teva tüdi zámaz noszita notri i gájita neprípravno hüdóbo.

Velko szkrb escse mámo meti na céloga hrama ove drúge presztoze csisztočso tüdi. Hí'ze sztené sze tüdi na gószti májo od práha szcsiszti i cseresz leta dvakrát, v-jeszén i na szprotolétje, dobro vóobéliti, csi szo pa pomálane, 'znyí sze práh csesztókrát doj more csiszto zbriszati.

(Dale).

Instalacija dühovnika v Ljubljani.

Po 5½ leta deli szo osztavili Lange dühovnik ljubljanszko gmáno, stera nyi 'zalúje szkoro bole, kak sterogastécs nyihovi prehodnikov. Nyihov naszlednik, g. Becker Mihály, poznáni po szvojem dúgom példasztom i vernom deli vu Bácski, szo szept. 1. sztópili vu szvojo csészti i nov 7. med ószvetnov bo'zov szlú'zbov instalirani. Vu velikom racsúni sze je szprávilá vkúpe gmáma vu prijétno oszná'zenoj, 'zaloszt po zida falingaj 'ze prevecs pokvarjenoj cérkvi, nazócsi szo bili tüdi zasztópniiki orthodoxne cérkvi, vláde, szoldakije, magisztrata. Naturno szo nê falili gószti z-szószedni gmán Celja, Mari-

bora i Zagreba. Z-szvojm vedno vu globocsino krsztsanszke ômurnosztî szégajôcsim govorom szo posztavili g. sinyor Baron pred dûso nôvomi dûhovniki i gmâni nyihove dűznosztî i nyihov visziki cil. Toplo szo pozdravili g. Brandt kurátor i sztarica predszednikojca 'zensszkoga drűstva, goszpá Hamann, szvojega nôvoga dûhovnika. Po blagoszlov 'zelényi aszisztirajôcsiva dûhovnika z-Zagreba i z-Celja szo sinyor potrdili Becker dûhovnika vu csészti. Toga ôszvetna predga obri Efez. 4, 15 je razlo'zila ômurno, szvetlo i premisleno temelne miszli szvojega dela i rávno po szvojoj nezakrivanoj, nêmestrűvanoj objektivnosztî je eto globoko obcsűtnoszt nihála : cêli mô'z je, ki brez frázisa, z-szvetov trêznosztjov polo'zi roké na plűg. — Razplo'znosztî pune mu'zikalne vlo'zbe szo vzelé okôli té lêpi szvêtek : goszpodicsina M. Korn i goszpôda Reichl i Tschech szo neszebicsno posztavili szvojo kűncnoszt vu szlű'zbo dugovávanya. Vise 40 gôsztov predvszem z-gmâne, je bilo vkűpe szprávlèni pri ôszvetnom máli. I tűhinszki pazitel szî je 'znyega ono obcsűtnoszt, liki najjaksi szpômenek, vzeo szebov, ka nôvi dûhovnik i nê ménye nôva fararca szta szî 'ze znala vu szrdcáj szvoje gmâne kotrig pridobiti meszto, stero sze nemore vöposztinoti. MAY celjszki dûhovnik.

Na konci IV. lêtnika.

Z-etov numerov je doszégno szvoj konec IV. lêtnik „Dűsevnoja Liszta“. Ár pa „naszhaj neviszi od nász vu 'zítki, ali od nász viszi vola“ (Kossuth), záto predvszem „hvála Bôgi za nezgovorjeni dár nyegov“ (II. Kor. 9, 15), ka je páli prêk ednoga leta vendar „nê bilo zamán delo nase vu Goszpodni“ (I. Kor. 15, 58)! Szrdcsna hvála tűdi vszêm 'cstítelom za intereszíranye, stero szo poszvedocsili etomi lűszti!

K-nôvomi lêtniki pa proszimo takso volo nasi cstítelov, pôleg stere neosztánejo szamo verni nadale k-etomi lűszti, nego szprávi vszáki kamcsi ednoga nôvoga naprêplacsníka! Kak sze racsűn naprêplacsníkov povéksa tak mí tűdi primerno povéksamo lűszti. Z-nôvov volov delajmo záto vszi za »Dűsevni Liszt!«

Rázloczni máli glászi.

Radoszti glász. 'Ze szte pa nê vecs tűhén-ci i 'zalárje, nego prôgarje z-szvétimi vrét i dományi Bo'zi. (Efez. 2, 19.)

Zárok. Kováts Károly gornyzslávecski dûhovnik szo szî zarôcsili Fichtmüller Frido z-Gráza. Z-isztinszkim szrdcom 'zelêmo nyima doszta Bo'zega blagoszlova!

Nôva vucsitelica. Benko Mária goszpodicsina szo vö imonűvani za vucsitelico v Bodonce. Radűjemo sze nad tém!

Nôvi prezbiterte v Pűconszkoj fari. Na meszto 'Zibrik Stefana szo Temlin Stefan z-Salamenec, na meszto Kühár Stefan inspektora pa Franko Miklos (Szocsics) z-Márkisavec zebráni za presbitera.

Nase sinyoríje dûhovnicke, inspektorje, kántorje i ovi csesznicke szo nov. 1. v M. Szoboti meli jeszénszko szpôved szvojo, po sterój szo nyim szv. vecsérjo Hári Leopold dolnyalendavszki adminisztrator obszlűzávali vö. Za tem je vu Diacskom Dômi konferenca dr'zána. Na konferenci szo sinyôr po rázloczni szvoji naznânénaj naprêdáli, ka na Diacski Dom z-nistèrni gmân (celô z-goricskoga) szkoro nika podpore ne prihája notri, dűg na zídanyi je pa. escse veliki. Goricski nasi gmân dûhovnicke szo szê zezáváli na velikô szrmastvo szvoji fárníkov. Na to eden inspektor szpomenéjo, ka pôleg vöpokázanya gosztilnicsárszkoga drűstva na goricskom lűdsztvo vu krcsmáj doszta vecs alkohola pijé, kak na ravénszkom probivajôcsi lűdjé. Zdá eden goricski dûhovnik na obrambo tamosnyega lűdsztva ete csűdne recsi právíjo : „Tô lűdsztvo nevola (?!) 'zené na pijancsivanye.« Prôti tomi práznomi vöjemányi i cslovecsemí szlabomi modrűvani esze 'zelém zamerkatî apostola recsi : „Ka je vu vnôgom vardévanyi nevôle rászla obilnoszt radoszti nyihove i pôleg globocsine szziromastvo nyihovo je obiljávalo vu bogásztvi prôsztosztî nyihove“ (II. Kor. 8, 2.) I nasi prégányani, od cerkveo i sôl oropani ocsácke szo pri csarnom krűhi i vu zgrebnom gvanti znali z-nicsesza grűntati i aldávati, ár szo tűdi obiljávali pri znotrêsnym csloveki! Dneszden povszud edna velka nevola jeszte : nega vere! — Na konferenci je szkoncsano, ka sze Kardosove mrtveczne peszmi dopunijo z-nistèrnimi novêsimi i znôvics vödájó nastampati i za volo navkűpnosztî vu vsze gmâne nase sinyoríje

sze té nôve mrtvecsne peszmi szpelajo notri. Gori sze pozovéjo dühovnicke i kántorje, da do 1. jan. 1927. notrizglászijo reditelszti etoga lizsta, ka priblížno kelko ekszemplárov nôvi mrtvecsni peszmeni knig bode potrešno vu nyihovi faraj!

Na diacski dom dári. Z-Szobote: Matús Alajos 20 din, Darvas Ferenc vp. vucsitel 100 d, g. Dr. Vucsák Stevan doktor 200 din; z-Púzavec: Siftár Stevan ostarjás 1 m. 'zita; z-Amerike: Doving dühovnik (Chicago) 10 dollárov, v-nasi pénezaj 555 din; z-Gradiscsa: Horváth Stevan 6 kil drôvnoga psena i 6 kil kukorcsne mele; z-Küpsinec: Gombóc Sándora vdovica na prem. mo'zá i sziná szpômenek 50 din; z-Sztrükovec: Bakó Karolina 100 din, Siftár Mihály ostarjás 20 din; z-Bodonec: Siftár Károlyova eden pizsker do 8—10 litrov lekvára i edno vrecse jábok, z-bodonszke véshi 63 kil 'zita; z-Poznanovec: 11 kil 'zita; z-Gornyi Szlavcs: Csurmann József 1 vrecse jábok, 12 kil graha, 25 kil kukorice; z-Sztrakovec: Szapács János 2.50 din, Novák Ferenc 2 din; z-Celja: g. Weren József veletrgovec na Diacski Dom 180 din i za eden 1927 leta kalendari 10 dinárov — vküp 190 dinárov, poszebna hvála. Z-Szecscko i Zrinszka to'zbe zglíhanya 100 din.

Naznanimo postüvanim cstítelom, ka je nas »Evangelicsanszki Kalendari« zgotovleni. ~~Evangelicsanszki~~ ~~szakom~~ dühovniki, kántori i po trgovinaj, v South Bethlemi pri Novák Jánosi, na ovi mésztaj pa tak, kak láni. Evangelicsanszki cslovek szí naj neküpi drúgoga kalendarija! Képi v-nasem lizsti szo z-nôvoga kalendarija vzéti.

Evang. szpévni khorus. Z-radosztjov szmo szlíhsali, ka vu Szobotskom gimnáziumi poszebni evang. szpévni khorus jeszte, steroga lépo szpévanye szo szobotski fárniki 'ze vecskrát v'zivali vu szvojoj cérkvi. Khorus je pa gotov na szlú'zbo zvüszkim faram tüdi. Prevecs szmo zahválni za vsze to khorusa voditeli, Justin Ubald profeszori!

Szamovolni dári na goridr'zánye i rászirjávanye Düsevnoga Lízsta: Szvétec Lajos Bigovci 10, Barbarits Karolina Brezovci 10, Szocsics János Márkisavci 10, Banfi József Savnica 5, Flegár Kálmán Lemerje 2, Becker Mihály Ljubljana 30 din. Radi bi nadaljávali! Szrdcsna hvála!

A papnék is! Kedves meghívó érkezett hozzánk. A magyarországi evangélikus papnék

egyesületbe tömörülve nov. 10—11-én tartották Budapesten első konferenciájukat. A konferencián papnék énekeltek, imádkoztak, Raffay és Kapi püspöknek megnyitó és záróbeszédet mondtak. Papnék tartottak előadásokat a következő témákról: A papné a családban, a papné a templomban, a papné a hivek között, a papné és a társadalom. Vasárnapi iskolát-, ifjúsági egyesületet mutattak be. Boldogan üdvözljük az egyházért örömmel munkálkodó papnékat!

Ka lehko csiním za „Düsevni Lízst?“ Naprêplácsam na nyega! Pred drúgimi ga tüdi szpoznávam i porácsam!

Pöleg moje mogöcsnoszti ga podpéram, naj k-szrmaskim, raztepenim mojim veredományim tüdi lehko prihája i krepí vu nyih vero ino evangélicsanszko ogvüsanye!

Nasega Lízsta naprêplacsníke proszimo, steri szo escse ká dú'zni, naj szvoj dúg kém prle poravnajo!

Valdensov cérkev petnájszetjézero gorizrasztseni kotríg racsúna i té cérkvi lizst sze vu deszétjézero ekszempláraj vödáva!

Vszáka evangélicsanszka familia naj csté i podpéra „Düsevni Lízst“!

Darüvanye na D. Dom v püconszkoj fari: Szever József Pecsarovci 10, Barbarits Karolina Brezovci 10, Szever Mátyás Pecsarovci 10, Banfi József Savnica 10. Külitš Stefan Salamenci 10, Melin Stefan Bodonci 10, Kovács Ilona Salamenci 1.50, Cipott Ferenc Gorica 5, Siftár Ferenc (Novak) Gorica 5, Vukan János Pecsarovci 10, Flegár Lajos Lemerje 10, Bükvics Jánosova Púzavci 10, Podleszek János Predanovci 30, † Flegár Stefan Lemerje szo testamálivali 100, Hari Sándor Andreji 10, Kúhár Emilia Püconci 10, Banko József Sebeborci 3, Obal Franc Moscsanci 20, Kódila Mátyás Pecsarovci 20, Kovács Sándor Dolina 20, Banfi Stefan Pecsarovci 10 Din. Vszem daritelom naj toplésa hvála!

Zaká podpéram i sírim Düsevni Lízst? Ár je tó vu vezdásnyem cajti jedni lizst, steri evangélicsanszke verníke opóti, krepí i dalésnye verebrate k-en ovomi blúzi szpráva!

Ár je podpévanye i rászirjávanye etoga lizsta vszákomi csloveki, kí szvojo cérkev lübi, dú'zoszt i priló'zoszt!

Ár je tó nas lizst i nyega podpévanye nemremo od drúgoga csakati!